

‘L’art no s’atura. Tot i la crisi i les dificultats, no estem en un mal moment creatiu’

‘L’art no s’atura. Tot i la crisi i les dificultats, no estem en un mal moment creatiu’

Violinista. El músic libanès d'origen armeni obre avui el festival de Santa Cristina d'Aro amb "Colores", on recull el viatge dels zíngars per Europa. Amb un repertori que es mou entre la clàssica i les músiques del món, assegura que de qui més aprèn és del nens.

ALBA CARMONA GIRONA

Inaugura el festival de Santa Cristina d'Aro amb l'espectacle Colores. Què hi sentirem?

És un concert on imitem el viatge dels zíngars per Europa, recorrent mig món, des de la Índia fins arribar a Espanya, on van inspirar la creació del flamenc. Hi veurem una mica música de tot arreu, de l'Índia, dels països àrabs, de l'est d'Europa, on van crear la música zíngara en col·laboració amb els pobles d'Hongria, Romania o Rússia. I al final, també hi haurà algun exemple de flamenc.

S'ha de reivindicar una cultura com la zíngara?

Absolutament. És una cultura molt important, que en la seva vessant musical ha inspirat grans compositors de música clàssica, com Johannes Brahms, Schuman... i això es veu en les seves composicions. La música zíngara ha inspirat totes les terres per on van passar, per això sempre és necessari posar-la en valor.

L'interès per les músiques del món neix de la seva mescla de cultures en l'àmbit personal?

Sí, però no només pels meus orígens, també per la meva experiència vital, ja que per la meva professió he hagut de viatjar molt, viure en diferents ciutats i conèixer músics d'altres gèneres i cultures. Això ha sigut una de les coses més inspiradores i més enriquidores, i espero que aquestes trobades no s'acabin mai. Els companys t'ajuden a créixer.

I què li han aportat aquests 15 anys vivint a Espanya?

Sobretot he pogut aprofundir en els coneixements sobre flamenc. Avui en dia el flamenc és una música molt important, i especialment a nivell internacional, està considerada una música molt culta. Mai he entès per què només es considerava música culta la clàssica, quan totes les músiques del món i tots els gèneres són cultes i grans quan estan ben fetes. I més el flamenc, que està considerada Patrimoni de la Humanitat per la Unesco.

Fa un parell de setmanes va ser al festival de Torroella amb l'espectacle infantil PaGAGnini, i també col·labora amb el programa Pizzicato de TVE, destinat a nens. Gaudeix divulgant la música entre els més petits?

Vaig començar a fer concerts per a nens fa 15 anys i va ser un punt d'inflexió en la meva carrera. Les activitats per despertar l'amor per la música entre els nens és una part molt important de la meva feina, i crec que jo he acabat aprenent més d'ells que ells de mi, perquè el públic infantil és el més difícil. Els nens són honestos i sincers, quan ho fas bé o malament t'ho diuen a la cara, i això, per un artista és la millor crítica que pots rebre. Aquest tipus de concerts ajuden a crear públic per al futur?

Ajuden a crear afició i interès, una predisposició a la música. Després cada nen escoltarà el que vulgui, però és interessant que coneguin totes les possibilitats. I més amb el panorama musical actual, crec que s'ha de treballar molt en els futurs oients per preparar-los per l'endemà.

Hi ha futur, tal com està la indústria musical en aquest país?

Espero que sí. Hi ha molts artistes i grans músics, actors i ballarins, Espanya no té res a envejar a altres països. Això sí, estem en una situació molt difícil per les retallades, i quan hi ha crisi, el primer que se sacrifica és la

cultura, per això cada vegada és més difícil crear i que surti gent nova. La part positiva és que el públic mai deixarà de consumir art i cultura, fins i tot en els moments més difícils. Jo recordo quan era al Líban i, tot i la guerra, continuàvem fent concerts. L'art no s'atura. Tot i la crisi i les dificultats, no estem en un mal moment creatiu. En època de crisi és quan un s'ha de reinventar i trobar la seva manera d'arribar al públic.

Al maig li van denegar la nacionalitat espanyola per un problema burocràtic. Com estan els tràmits ara mateix? A l'estiu s'atura tot, però per a mi ara mateix obtenir la nacionalitat no és una prioritat, és una anècdota. Si me la van denegar, no passa res, mentre pugui seguir tocant el violí i vivint aquí no passa res. El més important és que em deixin tocar, però és frustrant veure com gent que fa menys temps que viu aquí l'obté sense problemes. I no només per mi, també per altres estrangers a qui se'ls nega la nacionalitat sense motiu. És injust, tots hauríem de tenir la mateixa facilitat o dificultat.

Aquest conflicte el va ajudar a notar el suport del públic?

Sí, em va emocionar molt veure tants missatges de suport, però també em va fer vergonya haver fet tant de rebombori. El que em va molestar va ser convertir-me el centre d'atenció, em va avergo?nyir perquè jo vull ser reconegut per la meua música, i en canvi vaig sortir a tot arreu per motius aliens a mi. Jo vull rebre el suport del públic per com toco el violí, i quan ho faig, és quan sento alegria.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/estiu/2013/08/17/lart-no-satura-crisi-dificultats/631088.html?utm_source=rss